

Ojczysty - dodaj do ulubionych / Ciekawostki językowe

KLAKIER

O J C Z Y S T Y – D O D A J
D O U L U B I O N Y C H

Pierwsze skojarzenie, jakie większości z nas się nasunie, gdy usłyszymy lub zobaczymy słowo KLAKIER, zaprowadzi nas zapewne do wioski smurfów (lub smurfów – jak kto woli) albo do siedziby Gargamela (z głosem nieodżałowanego Wiesława Drzewicza) i jego kota Klakiera. Gargamelowy Klakier miał na imię KLAKIER, bo taką funkcję mu powierzył jego pan: KLAKIER to ‘ktoś gorliwie przytakujący komuś, popierający go’. Jest to jednak wtórne znaczenie tego rzeczownika. Pierwotne znaczenie wyrazu KLAKIER to ‘osoba wynajęta do okłaskiwania aktora lub widowiska’. W takim znaczeniu zapożyczyliśmy ten wyraz z języka francuskiego (francuskie claqueur). W XIX-wiecznej Francji działalność KLAKIERÓW została zinstytucjonalizowana: w 1820 roku w Paryżu otworzono pierwsze „Biuro zapewniające powodzenie aktorom i sztukom teatru”, a pierwszą sceną teatralną, która oficjalnie korzystała z usług KLAKIERÓW, była Comédie Française. Władysław Kopaliński tak opisuje francuskich KLAKIERÓW: „Claqueurs dzielili się na: commissaires, którzy uczyli się sztuki na pamięć, aby móc zachwalać jej zalety, rieurs, którzy śmieli się głośno z dowcipów i żartów, pleureurs, gł. kobiety, przykładające do oczu chusteczki w momentach wzruszających; chatouilleurs, wprawiający widzów w dobry humor, i bisseurs, których zadaniem było wołać «bis!»”.